

เครือข่ายสมัชชาสุขภาพประชาชน
ภาคตะวันออก

ศูนย์จัดการงานวิจัยระบบสุขภาพภาคตะวันออก

สนับสนุนโดย

สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรส.)

3393

เครือข่ายสมัชชาสุขภาพประชาชน ภาคตะวันออก

WA 541.JT3 ค812ค 2548 ค.2

* R P 0 0 0 0 0 0 0 0 6 6 *

เครือข่ายสมัชชาสุขภาพประชาชน ภาค...

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

ศูนย์จัดการงานวิจัยระบบสุขภาพภาคตะวันออก

สนับสนุนโดย

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

สารบัญ

	หน้า
เวทีเสวนาสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือประเด็นเรื่อง ชุมชนอุตสาหกรรม...จากวันวานสู่วันพรุ่ง	1
การอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4
การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับสุขภาพ	7
การใช้สารเคมีเกษตร เกษตรอินทรีย์	10
สรุปเวทีสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี 2548	15
โครงการเครือข่ายสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	21

เวทีเสวนาสัมภาษณ์สุขภาพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ชุมชนอุตสาหกรรม...จากวันวานสู่วันพรุ่ง”

อ.บ้านฉาง จ.ระยอง วันที่ 1 เมษายน 2548

สภาพอดีตของบ้านฉาง - ปัจจุบัน โดย ตัวแทนนายกเทศมนตรี อ.บ้านฉาง

ชีวิตของคนบ้านฉางในอดีต จะมีความเจริญตามบริเวณชายฝั่งทะเล ตัวอำเภอเองเป็นป่าซึ่งจะมีเสื่อ พอเริ่มมีสนามบินอยู่ตะเภา โรงงานน้ำตาล และพอลิในสมัยนายกชาติชาย ความเจริญเริ่มเข้ามาและทำให้พื้นที่ของอำเภอบ้านฉางเป็นเขตสีม่วง เป็นพื้นที่โรงงาน ปัญหาสุขภาพที่พบคือ

- เด็กเล็กๆ ในพื้นที่จะเป็น โรคระบบทางเดินหายใจมากขึ้น และคนในพื้นที่ส่วนใหญ่ก็เป็นโรคผิวหนังเกิดอาการมีผื่นคันตามร่างกาย
- น้ำฝนซึ่งในอดีตจะเป็นน้ำที่ใสอุปโภคและบริโภค แต่ปัจจุบันไม่สามารถในได้ และน้ำฝนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พืชไร่เฉาตายเพราะน้ำฝนเป็นกรด

สภาวะสุขภาพส่วนใหญ่ของคนในจังหวัดระยอง โดย นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระยอง

ปัญหาสุขภาพที่พบในจังหวัดระยองคือโรค เอดส์ซึ่งเป็นอันดับที่ 6 ของประเทศ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดโรคคือการอพยพย้ายถิ่นมาทำงาน โรงงานอุตสาหกรรมการเจริญเติบโตของโรงงานอุตสาหกรรม โรคทางเดินหายใจจะพบมากที่สุดเขตของมาบตาพุดซึ่งเกิดจากมลภาวะทางอากาศ โรคมะเร็ง เป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และโรคไข้เลือดออกซึ่งติดอันดับต้นๆ ของประเทศ

- “มุมมองการวิเคราะห์ปัญหาขอให้มองทั้งข้อดีและข้อเสีย” ความเจริญของบ้านเมืองมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ถ้าเรามีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้เราจะสามารถอยู่กันอย่างยั่งยืน
- ความเปลี่ยนแปลงเป็นกระแสของโลก เราไม่สามารถห้ามได้ แต่เราสามารถปรับปรุงตัวเองได้
- ประชาชนต้องหวงแหนแต่ไม่ครอบครองทรัพยากรธรรมชาติ
- พ่อค่านักธุรกิจต้องไม่ทรยศต่อวิชาชีพ เพราะฉะนั้นถ้าเรายืนอยู่บนพื้นฐานวิชาชีพอนาคตจะยั่งยืน ข้าราชการเจ้าหน้าที่ของรัฐฯ ต้องมีคุณธรรมและจริยธรรม
- โครงการ Eastern Sea Bord มีแผนยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานแต่ไม่ได้ดำเนินงานตามแผนเลย ถ้ามีการดำเนินการตามแผนชุมชนบางชุมชนอยากต้องย้ายที่ก็ได้

ผลกระทบของโรงงานอุตสาหกรรมต่อสุขภาพ โดย คุณเพ็ญโฉม แซ่ตั้ง

บุคคลสามารถมีสิทธิที่จะใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ดีที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ ในบ้านฉางกำลังมีการขยายโรงงานอุตสาหกรรมด้านปิโตรเคมีของอุตสาหกรรมเอเซียซึ่งชุมชนบ้านฉางตอนนี้กำลังมีการวิตกกังวลต่อการเกิดนิคมอุตสาหกรรมเอเซีย ข้อมูลจากการศึกษาผลกระทบของโรงงานต่อ

สุขภาพในปี 2545 – 2546 ที่มาพบาคาพุดพบว่าผลกระทบต่ออย่างมากคือชีวิตชาวประมง และโรงเรียนมาพบาคาพุดพันพิชาคารต้องย้ายโรงเรียนห่างออกไป 5 กิโลเมตร

- นิคมอุตสาหกรรมของระยองที่มาพบาคาพุดเป็นที่ตั้งของโรงงานกลุ่มปิโตรเคมีที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และมีโรงงานกลั่นน้ำมัน 2 แห่ง และกำลังมีการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินซึ่งจะใหญ่ที่สุดโยนำเข้าถ่านหินจากออสเตรเลีย
- ปัญหาที่สู่มจากบ้านเรือนในมาพบาคาพุดคือกลิ่นเหม็นจนบางครั้งต้องมีการออกจากบ้านเพื่อหนีกลิ่น ปัญหาเรื่องน้ำใช้ที่ได้มาจากน้ำบ่อซึ่งปนเปื้อนโลหะหนัก และชุมชนที่อยู่รอบบางชุมชนไม่มีน้ำประปาใช้
- ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่เกิดจากการถมทะเล ซึ่งนำนิคมอุตสาหกรรมได้แบ่งงบมาซ่อมชายหาด และยังมีการซ่อมต่อไป
- ปัญหากลิ่นเหม็นที่เกิดจากขยะอุตสาหกรรมของ บ.เงินโก้ โดยโรงพยาบาลมาพบาคาพุดได้รับผลกระทบมากที่สุด
- ถ้าความเจริญเข้ามาเศรษฐกิจของบ้านนางคั้งขึ้น แล้วเราต้องถามว่าเรากุณภาพชีวิตของเราจะเป็นอย่างไร สุขภาพของเราจะเป็นอย่างไรต่อไป เรามีการตั้งคำถาม
- ถ้าตั้งโรงงานแล้ววัฒนธรรมดั้งเดิมของเรายังอยู่หรือเปล่า
- สิ่งแวดล้อมของเรายังอยู่หรือเปล่า
- โรงงานอุตสาหกรรมที่มาตั้งเขารักษาสิ่งแวดล้อมให้เราหรือเปล่า

สรุปของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระยอง (วิเคราะห์ทั้งข้อดีและข้อเสีย)

- เราจะให้ข้อมูลท่านตัดสินใจ ไม่ใช่เราตัดสินใจให้ บ้านใครบ้านมัน
- คนที่เข้าไปอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดจากแรงดึงดูด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเอาตัวรอดแล้วจะทำอย่างไรให้ชีวิตดีขึ้นทางค้าเศรษฐกิจ
- ในตอนนี้เราต้องดูทั้งข้อดีข้อเสีย ไม่ใช่ชี้หน้า
- ชาวบ้านนางต้องวางแผนและต้องมีการตัดสินใจเองด้วยความอิสระ
- เรื่องของการเปลี่ยนแปลงเป็นกติกาสังคม

แสดงความคิดเห็นของชาวบ้าน

- บ้านเราอยู่ที่เดิมแต่โรงงานมาจะถึงบ้านแล้วเราจะทำอย่างไร
- + ความเปลี่ยนแปลงเกิดจากการขายที่ดินของคนในบ้านนางเพื่อที่ต้องการความมั่นคงของชีวิต และต้องการมีรายได้ที่ดี แต่ไม่มีใครที่มีความรู้ที่จะรักษาเงินที่ได้มาไว้คงอยู่
- เราต้องตัดสินใจเอง เราต้องหิบบขะออกจากบ้านเราเอง เราจะยอมหรือ เราต้องร่วมแรงร่วมใจกับ

- ปัญหาที่เกิดขึ้นคือเราไม่มีการเคารพกติกาที่กำหนดอย่างมีแบบแผนตั้งแต่แรก
- การมีโรงงานเป็นการพัฒนาชาติหรือการทำลายเศรษฐกิจบางสิ่งบางอย่างหรือไม่
- ปัญหาของการใช้สิทธิที่จะใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ดีที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ใช้อย่างไร
ถ้าเราเขียนถึงสิทธิแต่ไม่ได้บอกว่าจะใช้อย่างไรนี่คือปัญหาของชาวบ้านที่เขาอยากจะใช้สิทธิแต่ไม่ทราบ
- กระบวนการใช้สิทธิของชาวบ้านยังไม่มีแรงจูงใจหรือให้ความรู้แก่ชาวบ้านซึ่งภาครัฐฯ เป็นส่วนที่ต้องรับผิดชอบในการให้รู้
- การใช้สิทธิของเราในชุมชนหรือหน่วยงานราชการไม่มีความโปร่งใสทำให้เราต้องออกแรงมากกว่าเดิม
- เรามีสิทธินั้นไม่พอเราต้องรู้ว่าเราต้องใช้สิทธิอย่างไร
- การเล่าให้ฟังอย่างนี้ไม่ใช่การชี้แนะ แต่เป็นการสื่อสารบอกเล่า
- พลังมาจากการศึกษา การเรียนรู้

เวทีเสวนาสมัชชาสุขภาพภาคตะวันออกเฉียง

“การอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียง”

จัดขึ้นที่ตำบลบ้านเป็ดใน ต.ห้วยน้ำขาว อ.เมือง จ.ตราด

วันอาทิตย์ที่ 24 เมษายน 2548

จากการที่สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรส.) ได้ทำหน้าที่ผลักดัน พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติโดยมองว่าเรื่องสุขภาพนี้เป็นเรื่องของทุกคนและมีหลายมิติ อันได้แก่ สุขภาพทางกาย ทางจิต ทางสังคม ทางปัญญา และมีมิติทางสิ่งแวดล้อม ก็เป็นมิติหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อ สุขภาพ ด้วยเหตุนี้ สปรส.จึงสนับสนุนการจัดการเรื่องสุขภาพภาคประชาชนและสนับสนุนให้เกิดการจัดเวทีสมัชชาสุขภาพภาคประชาชนขึ้นในแต่ละจังหวัดโดยในร่างพ.ร.บ. ได้ระบุไว้ในมาตราหนึ่งว่า “คนไทยทุกคนมีสิทธิที่จะใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ดีที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี” ด้วยเหตุนี้ศูนย์จัดการงานวิจัยระบบสุขภาพภาคตะวันออกเฉียง มหาวิทยาลัยบูรพา เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออกเฉียง โดยการสนับสนุนของสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรส.) จึงได้จัดเวทีเสวนาสมัชชาสุขภาพภาคตะวันออกเฉียงในประเด็นเรื่อง “การอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียง” ซึ่งจัดขึ้นที่ตำบลบ้านเป็ดใน ต.ห้วยน้ำขาว อ.เมือง จ.ตราด เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 เมษายน 2548 จากการจัดเวทีสมัชชาขึ้นก็เป็นเหมือนการนำเอาตัวมาตราในพ.ร.บ.มาเป็นตัวพิสูจน์ว่าจะนำมาปฏิบัติให้เกิดผลหรือไม่ โดยเป็นการประสานงานกันอย่างมีส่วนร่วมและเรียนรู้กัน โดยเชื่อมโยงความร่วมมือกับเครือข่ายนักวิชาการ ประชาชน และภาคการเมือง ที่มีส่วนสำคัญในการเข้ามาพัฒนาและบริหารจัดการ กำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อสร้างองค์ความรู้ในการจัดการระบบสุขภาพ อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมทั้งทางด้านนิเวศวิทยา สังคม และวิถีชีวิตที่เอื้อต่อสุขภาพของมนุษย์ให้เข้ามามีส่วนร่วมกันศึกษาสังเคราะห์ระบบและกลไกในการเสริมสร้างสุขภาพของคนไทยในระดับท้องถิ่น และชุมชน โดยสวรส. จะทำหน้าที่ประสานให้เกิดการจัดสรรภารกิจในกลุ่มภาคีเพื่อผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบสุขภาพอีกทั้งเวทีดังกล่าวยังตระหนักในเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะอากาศที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนการพัฒนาที่สร้างปัญหาให้กับชุมชนซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติจนก่อให้เกิดการรวมตัวของชาวภาคตะวันออกเฉียง ร่วมกันอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติขึ้นในนามกลุ่ม

ภายในเวทีมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดเวทีสมัชชา ความเป็นมาของเครือข่ายอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียง โดยกลุ่มเครือข่ายชายฝั่งบูรพา 4 จังหวัด (ระยอง จันทบุรี ตราด ชลบุรี) ได้ร่วมกันเสนอแนวคิดเครือข่ายสิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออกเฉียงเพื่อนำเสนอต่อภาครัฐ โดยข้อเสนอแนะเชิงนโยบายระดับชาตินี้เป็นเหมือนการแลกเปลี่ยนบทเรียนกันในแต่ละจังหวัด แต่ละชุมชนเพื่อดูแลในเรื่องสุขภาพ สภาวะ สิ่งแวดล้อม โดยปัญหาส่วนใหญ่ที่ชุมชนประสบนั้นเป็นปัญหาที่เกิดจากจากสภาพความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศชายฝั่งที่เกิดขึ้นกับพื้นที่ป่าและการลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำที่ยังคงมีผลต่อการทำ

มาหากินของชาวบ้าน ประกอบกับปัญหาเรืออวนรุนอวนลากหน้าทะเลที่รุกล้ำเข้ามาใกล้เขตชายฝั่งทำให้ป่าชายเลนเกิดผลกระทบเสียหายเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะริมชายฝั่งซึ่งเป็นป่าชายเลน มีการถอยตัวลงมาของแนวตลิ่งทำให้เกิดการพังทลายของป่าชายเลนซึ่งเคยอุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ทะเลหล่อเลี้ยงชีวิตผู้คนมาช้านาน อีกทั้งปัญหาเรื่องเกษตรอินทรีย์ว่าจะทำอย่างไรจึงจะลดสารเคมีจากการเกษตรที่ใช้ ปัญหาเรื่องการจัดการทรัพยากรน้ำ อันเนื่องมาจากน้ำเสีย น้ำไม่พอทำให้เกิดการแย่งน้ำขึ้นเป็นบางช่วง

นอกจากนี้ในเวทีเสวนาครั้งนี้ยังมีการนำเสนอภาพรวมของสภาพปัญหาของแต่ละจังหวัดโดยชาวบ้านและตัวแทนของแต่ละชุมชนจะเข้าร่วมประชุมเพื่อหารือ ชี้แจง และเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา รวมทั้งเสนอนโยบายของแต่ละจังหวัดเพื่อวางแผนการทำงานในอนาคต โดยข้อเสนอแนะเชิงนโยบายนี้เป็นการเสนอสู่ระดับชาติในประเด็นเรื่องสุขภาพ ซึ่งจะเป็นการแลกเปลี่ยนบทเรียนของแต่ละชุมชนทำให้สามารถดูแลเรื่องสุขภาพ/สุขภาพะได้ดีเพื่อที่จะพัฒนา และใช้กระบวนการรณรงค์ผลักดัน และยกระดับความรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน พร้อมทั้งขยายเครือข่ายออกไปโดยการร่วมมือของภาคประชาชนในท้องถิ่น

เวทีนี้ให้อะไร เขาหวังอะไร

ค้นหาประเด็นปัญหาหรือความต้องการของพื้นที่ในชุมชน รวมทั้งพัฒนาและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหานั้นเพื่อให้ได้ข้อเสนอหรือนโยบายสาธารณะ

นำเสนอข้อเสนอหรือนโยบายสาธารณะต่อชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติร่วมกันในพื้นที่ ตลอดจนติดตาม ผลักดันข้อเสนอหรือนโยบายสาธารณะขยายผลและเชื่อมโยงกับสมัชชาสุขภาพแห่งชาติและช่วยยกระดับความรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน พร้อมทั้งขยายเครือข่ายออกไปโดยการร่วมมือของภาคประชาชนในท้องถิ่นในการเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา

โดยคุณสุทธิธรรม เลขะวิวัฒน์ (ผู้ประสานงานเครือข่ายกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออก) 01-7811421 จะเป็นผู้กล่าวให้ตัวแทนของกลุ่มเครือข่ายในแต่ละจังหวัดออกมาเสนอและแสดงความคิดเห็น รวมทั้งกล่าวถึงการจัดทำโครงการต่างๆ ที่ชุมชนจัดขึ้นเกี่ยวกับการพัฒนา หรืออนุรักษ์ทางด้านสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศของท้องถิ่น

- นำเสนอภาพรวมของสภาพปัญหาที่แต่ละจังหวัดประสบซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากจากสภาพความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศชายฝั่งโดยชาวบ้านและตัวแทนของแต่ละชุมชนจะเข้าร่วมประชุมเพื่อหารือ ชี้แจง และเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา รวมทั้งเสนอ นโยบายของแต่ละจังหวัดเพื่อวางแผนการทำงานในอนาคต โดยข้อเสนอแนะเชิงนโยบายนี้เป็นการเสนอสู่ระดับชาติ

- แลกเปลี่ยนปัญหา และนำเสนอโครงการและกิจกรรมของแต่ละชุมชนเพื่อใช้เป็นกระบวนการ
รณรงค์ผลักดัน และยกระดับความรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน พร้อมทั้งขยายเครือข่าย
ออกไปโดยการร่วมมือของภาคประชาชนในท้องถิ่น

โดยสรุปแล้วเวทีสมัชชาที่จัดขึ้นนี้ถือว่ามีประโยชน์โดยถือว่าเป็นโอกาสที่ดีของชาวบ้านกลุ่ม
เครือข่ายชายฝั่งบูรพา 4 จังหวัด (ระยอง จันทบุรี ตราด ชลบุรี) ในการที่มารวมตัวกัน รวมพลังเพื่อ
พบปะ พูดคุย ปรึกษา แลกเปลี่ยนแนวคิดในการอนุรักษ์พื้นที่ชายฝั่งทะเลว่าเขาอยากจะทำอะไร และเขา
จะทำอย่างไร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนในเรื่องราวที่จะแก้ปัญหาของพื้นที่เพราะชาวบ้านนั้นเป็น
ผู้ที่เจอปัญหาโดยตรง ซึ่งจากการพูดคุยพบว่ากลุ่มเครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออกนี้
การรวมตัวกันได้ในระดับหนึ่ง แต่ละพื้นที่จะเจอชะตากรรมคล้ายๆ กัน จะมีส่วนแตกต่างกันบ้างไป
ตามแต่ละสภาพของพื้นที่ โดยแต่ละพื้นที่นั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ วิถีชีวิต โดยเฉพาะปัญหา
ของสภาพชายฝั่งที่ป่าหายไป ที่ดินที่ยังถูกบุกรุก ทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในน้ำถูกเรือรอกวนทำลาย และ
จับสัตว์น้ำไปหมด หลากๆ ทำให้กลุ่มเครือข่ายมีความเห็นว่าการตั้งกฎหมายท้องถิ่นขึ้นมาแก้ไข
โดยทางกลุ่มมีความต้องการที่อยากจะคุยกับผู้รู้กฎหมายโดยตรงว่าจะวางยุทธศาสตร์อย่างไร และทาง
กลุ่มต้องการที่อยากจะได้กฎหมายท้องถิ่นที่เขาจะสามารถดูแลกันเองและเพื่อเป็นการอนุรักษ์ต่อพื้นที่ทาง
ชายฝั่งทะเลของท้องถิ่นด้วย

นอกจากนี้การประชุมดังกล่าวยังแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของกลุ่มเครือข่ายต่างๆ ของแต่ละจังหวัด
ว่าไปถึงไหนกันบ้าง เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมเสนอเป็นยุทธศาสตร์หรือข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อนำ
เสนอต่อเวทีสมัชชาในการประชุมในครั้งต่อไปได้

ถอดประเด็นเวทีเสวนาสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออก
ประเด็น “การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกกับสุขภาพะ”

วันที่ 20 พฤษภาคม 2548 เวลา 10.00 น. – 15.00 น.

ห้อง PH 410 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์จัดการดินน้ำในพื้นที่ป่า

มีหน้าที่ในการดูแลรักษาป่าต้นน้ำ โดยขอความร่วมมือจากชาวบ้าน กลุ่มอบต.ของชาวบ้านในการอนุรักษ์รักษาป่า โดยให้เน้นการปลูกป่ารักษาทรัพยากรและส่งเสริมอาชีพให้กับกลุ่มที่อยู่บริเวณป่าไม่ให้มีการลुक้าพื้นที่ป่า

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 จังหวัดชลบุรี

หน้าที่รับผิดชอบคือ

- จัดทำแผนสิ่งแวดล้อม โดยให้ท้องถิ่นและพื้นที่ทำแผนของชุมชนตัวเอง และทางสำนักงานภาคจะดูเรื่องของการจัดทำกรอบของภาคตะวันออกจะมีการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างไร
- ดูแลคุณภาพน้ำของแม่น้ำในภาคตะวันออก
- จัดทำเป็นศูนย์ข้อมูลของทรัพยากร และน้ำ จัดทำเป็นศูนย์ข้อมูลเชิงตารางและแผนที่
- เสริมสร้างเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม โดยทำอาสาสมัครรักษาสิ่งแวดล้อมของทำจังหวัด

สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 6

มีพื้นที่รับผิดชอบ 8 จังหวัด หน้าที่คือ

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรบริหารและจัดการทรัพยากรน้ำของแต่ละจังหวัด

โดยให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วม

- เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ของการจัดการทรัพยากรน้ำ
- การพัฒนาและฟื้นฟูและแก้ปัญหาเรื่องทรัพยากรน้ำ
- เป็นพี่เลี้ยงในการให้ความรู้เรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- เป็นเลขานุการของคณะกรรมการลุ่มน้ำของภาคตะวันออก

คณะกรรมการลุ่มน้ำ หน้าที่

เป็นตัวแทนของภาคประชาชนในการประสานงานภาครัฐ ในการดำเนินงานหรือหนุนเสริมในการบริหารจัดการน้ำ

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

- ในพื้นที่ด้านล่างต้นน้ำมักมีน้ำท่วมทุกปี เสนอให้มีการเองงบประมาณตรงนำมาทำฝายเพื่อกั้นน้ำในพื้นที่ต้นน้ำ โดยทำในต้นน้ำสายใหญ่ได้ ให้มีการจัดการเสริมทำฝาย ปูลูกหญ้าแฝกยึดดิน จะสามารถชะลอการไหลของน้ำที่จะมาท่วมพื้นที่ด้านล่างของต้นน้ำ

- ดิน น้ำ ป่า คน มีผลต่อกัน ถ้าไม่มีป่าก็จะไม่มีน้ำไม่มีดินที่ดี และคนก็ต้องมีการบริหารจัดการป่า น้ำ ที่ดีเพื่อจะให้เกิดประโยชน์และประสิทธิผลมากที่สุด

- ภาครัฐฯ มีการบริหารจัดการทรัพยากรที่ยังไม่มีผลที่ยั่งยืนที่สุด ถ้าประเทศจะมุ่งแต่การผลิตเพื่อการส่งออก ก็จะมีผลต่อการใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีขีดจำกัด

- ภาคตะวันออกมีการเติบโตทางเศรษฐกิจมากที่สุด ทำให้มีการย้ายถิ่นในการมาทำงาน ทำให้ระบุสุขภาพของภาคตะวันออกต้องพัฒนาและส่งเสริมต่อไปไม่หยุดนิ่ง

- ดูแลทรัพยากรน้ำขององค์กรส่งท้องถิ่นยังไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้พอและยังขาดเจ้าหน้าที่

- การใช้ทรัพยากรชาวบ้านยังไม่มีความรู้ในการบริหารจัดการน้ำ

- ทำอย่างไรไม่ให้น้ำแล้ง น้ำท่วม สุขภาวะให้มีน้ำกินน้ำใช้ที่สะอาด

- ให้หยุดการส่งเสริมการสร้างอุตสาหกรรมต่างๆ ในภาคตะวันออก

- ให้มีการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์กรบริหารทรัพยากรต่างๆ และเราจะทำอย่างไรให้ชาวบ้าน

มีความรู้และชุมชนมีความเข้มแข็งของ

- เราต้องมีการเชิญชวนให้นักอุตสาหกรรมมามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

- คนภาคตะวันออกต้องเผชิญกับการเติบโตของอุตสาหกรรมกันอย่างไรที่เราจะไม่มีผลเสียต่อ

สุขภาพ

- คนภาคตะวันออกต้องมีสิทธิเลือกอุตสาหกรรมได้ซึ่งต้องเป็นอุตสาหกรรมที่สะอาด

- การขาดองค์ความรู้ของชาวบ้านที่จะต่อสู้และการบริหารจัดการน้ำ

- อุตสาหกรรมของภาคตะวันออกควรจะเน้นอุตสาหกรรมเกษตรมากกว่าอย่างอื่น

- จะทำอย่างไรให้เครือข่ายแต่ละเครือข่ายที่มีการจัดขึ้นภายใต้องค์กรภาครัฐฯ ต่างๆ มีการเชื่อม

ร้อยกันให้เป็นเครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเดียวกัน

- ทำอย่างไรในการจัดทำแผนจังหวัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วม

- ทำอย่างไรองค์ความรู้ต่างๆ ทรัพยากรน้ำให้มีการเชื่อมโยงกันทั้งภาคตะวันออกทั้งหมด

- องค์กรชุมชนควรทำแผนแม่บทชุมชนที่มีการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนสำคัญ

- ข้อมูลในเชิงลึกของแต่ละพื้นที่ยังไม่มี

- การพัฒนาต้องเอาชุมชนเป็นศูนย์กลาง

- กระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้านยังไม่มีเราต้องมีการหนุนเสริมให้เขาเพื่อเกิดการเรียนรู้สู่ท้องถิ่น

- ทำอย่างไรถึงภาครัฐฯ จะเชื่อว่าภาคประชาชนจะทำอย่างไรและเราจะได้ส่งเสริมได้ถูกจุด

- เราต้องมีตัวแทนที่มีความรู้ที่จะเชื่อมระหว่างภาครัฐฯ กับชาวบ้านที่ดี

- กลไกการทำงานต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาไปจากหลายๆ ฝ่าย โดยค้นคว้าไปทำไป
- ทำอย่างไรที่จะเชื่อมโยงองค์กรภาคมหาวิทยาลัยกับองค์กรภาคประชาชน
- การทำงานภาคประชาชนต้องไม่กำหนดเวลาเพราะถ้าเกิดการบีบรัดแล้วจะไม่ได้ผลอะไร
- เราต้องทำแผนที่มีการกระจายอำนาจให้กับพื้นที่
- ภาครัฐบาลทุกหน่วยงานต้องเป็นพี่เลี้ยงเพื่อให้องค์กรสิ่งแวดล้อมได้โตอย่างมีระบบ

การเสวนาสัมภาษณ์ชาวสุภาพประชาชนภาคตะวันออก
 ประเด็น “การใช้สารเคมีเกษตร เกษตรอินทรีย์”
 ในวันอาทิตย์ที่ 29 พฤษภาคม 2548 ศูนย์กิจกรรมธรรมชาติ มาบเอื้อง
 ม. 4 ต.หนองบอนแดง อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี เวลา 09.30 – 15.00 น.

ประเด็นปัญหาด้านต่างๆ ของการใช้สารเคมีเกษตรดังนี้

1. สื่อต่างๆ

- เห็นแก่ได้มากเกินไป
- มีการขยายเวลาในการนำเสนอ
- ปลุกฝังในเรื่องที่ผิด
- มีการสนับสนุนให้ใช้เคมี/สารพิษ
- มีเวลาในการนำเสนอดี

2. ลานเกษตร

- เกษตรกรไม่มั่นใจ
 - ไม่กล้าหักคืบ
 - กลัวจน
 - ถอยหลัง
- เกษตรกรกลัวผลผลิตไม่มีคุณภาพดังนี้
 - ไม่สวย
 - พอค้าไม่ซื้อ
- เกษตรกรรักสบายเกินไป
 - โลภ
 - ไม่ทำ
- เกษตรกรไม่มีรวมกลุ่มทำให้เกิดปัญหา
 - หนีปากคอก
 - ฟังพา
 - บทเรียน
 - ตาโต
 - อยากรวย
 - โศคเคี้ยว

3. ภาครัฐฯ

- ไม่มีสนับสนุนเท่าที่ควร
 - ไม่ให้การความร่วมมือ
 - IPM
 - ไม่บูรณาการ
 - กฎหมายขาด
 - ไม่ตระหนักถึงปัญหาสุขภาพ
 - ไม่เข้าใจ
 - ไม่กลัวพิษ
 - Food safety (ครัวโรค)
 - หนุนนำเข้าปุ๋ยเคมี – สารพิษ
 - หนุนใช้
 - นโยบาย
4. ด้านผู้บริโภค
- ชอบผลผลิตสวย
 - ไม่สามารถแยกผลผลิตได้ว่าอะไรมีสารเคมีไม่มีสารเคมี
 - ไม่เชื่อมั่นต่อการเกษตรปลอดสารพิษ
 - ไม่ลืทธิเลือกซื้อหรือบริโภคผลผลิตที่ปลอดสารพิษ

ประเด็นการแก้ไขด้านต่างๆ ของการใช้สารเคมีเกษตรดังนี้

1. หัวใจหลักของเกษตรอินทรีย์

- plugged สำนึกของเกษตรกร โดย
 - ภูมิธรรม
 - สื่อนำเสนอข่าวสารที่ดีต่อเกษตรกร
 - ให้ความรู้/สาระดี บอกดี สร้างกระแส เสริมพลัง
 - ช่วงเวลาดี
 - โทษพินัย
 - ฉลากปุ๋ยเคมี/สารพิษบอกโทษ
- นำเสนอแนวคิด
 - ทิศทาง
 - ทำจริง โดยมีแปลงสาธิต
 - ปุ๋ยอินทรีย์
 - ดิจริง บอกต่อ
 - ใฝ่ระวังสารพิษ
 - ช่วย (วาระท้องถิ่น - อบต.)
- มีหน่วยงานสนับสนุน
- ช่วยเพื่อนในศูนย์ฯ
- สื่อเป็นกลางในการนำเสนอ
- มีตลาดรองรับผลผลิต

2. ด้านการปฏิบัติ

- ให้มีการจัดอบรมเกษตรอินทรีย์แก่ประชาชนที่สนใจ
- มีหลักสูตรที่หลากหลายเพื่อความสะดวกของผู้รับการอบรม
 - ระยะสั้น → เรียนรู้เข้มข้น
 - ระยะยาว
 - แปลงเรียนรู้ → แลกเปลี่ยน - ท้องถิ่นนิยม
 - บ้านคนทำจริง (วิทยาการภูมิปัญญา - ของจริง) โดยศูนย์ครู → มาบเอื้อง, หมอกุ, ผญ. สมศักดิ์ ฯลฯ
 - ค้นหาทุนสังคม
 - รวมกันเป็นหนึ่ง - ถนัด
- มีเอกสารในการให้ความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์โดยมีเนื้อหาที่เหมาะสมให้ ง่าย เน้นเนื้อหา
- มีเทคนิคในการอบรม

- ง่าย
- ทำได้จริง
- เชื่อ
 - พี่คน → รวมกลุ่ม ร่วมคิด ทำโรงปุ๋ยเอง ทำโรงสีเอง
 - งานบุญ (เม้าท์)
 - ประชุม/ของฝาก
 - ลดต้นทุน
 - พันธุ์พื้นเมือง
 - ข้าว
 - อนุรักษ์,สิ่งแวดล้อม โดยการประหยัด/น้ำ/แรงงาน หาพลังงานทดแทน
 - มีการคิดค้นหาสารทดแทนสารเคมี โดยใช้สมุนไพร

3. ตลาด

- แยกตลาด
- ตลาดอินทรีย์
 - ผัก/ข้าว
 - สมุนไพร
- สุขภาพ
 - คนกินเอง

4. รัฐ

- สนับสนุน
 - รัฐ, เกษตร, สาธารณสุข, ceo
 - พอช.
 - สป.ร.
- อาชีวอนามัย
 - ให้ความรู้
 - ชีวภาพ
 - คู่มือ
 - สารทดแทน

ประเด็นข้อเสนอแนะต่างๆ ของการใช้สารเคมีเกษตรดังนี้

ข้อเสนอ / นโยบาย

สิ่งที่ต้องทำ

- สื่อ 2 ทาง โทษ/พิษ/ผลกระทบ
- ฉลาก โทษ/คน/สิ่งแวดล้อม
- บังคับใช้กฎหมายเคร่งครัด (ม.157)
- ฟังตน (เศรษฐกิจพอเพียง)

สนับสนุน

- องค์กรความรู้/เชื่อมั่น
- สารทดแทน
- สมุนไพร
- ศูนย์ต้นแบบของจริง
- ศูนย์ฝึกตน (ครู)

สรุปเวทีสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออก

ปี 2548

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มองค์กรภาคประชาชนในภาคตะวันออก
2. เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ และพัฒนาจัดเป็นองค์ความรู้เพื่อสื่อต่อสาธารณะ
3. สืบค้นหา พัฒนาศักยภาพของชุมชนที่มีอยู่เพื่อการวางแผนยุทธศาสตร์ทำงานร่วมกันระดับภาค
4. เพื่อเป็นพลังในการเสนอแนวคิดของเครือข่ายสิ่งแวดล้อม และเสนอเป็นแผนนโยบายให้กับภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เป้าหมายและผลการดำเนินการ

1. เวทีสมัชชาเชิงประเด็น 4 ประเด็น
 - ชุมชนเขตอุตสาหกรรม (1/04/48)
 - เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออก (24/04/48)
 - เครือข่ายลุ่มน้ำภาคตะวันออก (20/05/48)
 - เครือข่ายเกษตรอินทรีย์ภาคตะวันออก (29/05/48)
2. เวทีสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออก (16/06/48)
 - นำเสนอสมัชชาสุขภาพเชิงประเด็นทั้ง 4 ประเด็น
 - นำเสนอสมัชชาสุขภาพระดับจังหวัด
3. สรุปสังเคราะห์ข้อเสนอเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ และสร้างความร่วมมือกันทำงานระดับภาคให้เกิดพลังขับเคลื่อนของประชาชนภาคตะวันออกต่อไป (17/06/48)

ยุทธศาสตร์และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ภาคตะวันออกแบ่งออกเป็น 9 จังหวัดคือ สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีภูเขา ป่าไม้ ดินน้ำลำธาร ป่าชายเลน ที่อุดมไปด้วยระบบนิเวศ ชายฝั่งทะเลที่สวยงาม เหมาะจะเป็นแหล่งเกษตรกรรม และท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่กลับถูกกำหนดเป็นพื้นที่ขยายตัวด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาที่ไม่เหมาะสมและขาดการเตรียมการรองรับด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่อย่างรุนแรง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายอย่างที่ยากจะแก้ไขให้กลับคืนมาสู่ความอุดมสมบูรณ์ดั้งเดิม วิกฤตการขาดแคลนน้ำ ปัญหามลพิษ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ มีประชากรอพยพเข้ามาอยู่กันอย่างแออัด รวมถึงการเกิดมลภาวะมากมายไม่ว่าอากาศเป็นพิษ น้ำเสีย สารเคมีตกค้าง ขยะอันตราย ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ปัญหาและทุกข์ภาวะอื่นๆ อีกมากมาย

ประชาชนได้มีการรวมตัวกันเพื่อปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในระยะไม่กี่ปีมานี้ เกิดกลุ่มต่างๆ มากมายกระจัดกระจายอยู่ในพื้นที่ต่างๆ เนื่องจากต่างก็เห็นอันตรายของปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย ขณะเดียวกันไม่เห็นหนทางในการที่จะฝากความหวังไว้กับภาครัฐหรือนักการเมือง

เวทีสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นโอกาสที่กลุ่มเครือข่ายต่างๆ ได้มีโอกาสมาพบปะ แลกเปลี่ยนกัน การปรับทุกข์และได้ร่วมกันแสดงความห่วงใยต่ออนาคตของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้เกิดการตระหนักว่าจะต้องมีการทบทวนยุทธศาสตร์นโยบายการพัฒนาของประเทศที่ไม่เหมาะสม และนำเสนอยุทธศาสตร์ภาคประชาชน ขณะเดียวกันต้องประสานและร่วมมือกันในหลายๆ ด้าน

ยุทธศาสตร์หลัก

- หยุดยั้งการขยายตัวของอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นอย่างมากแล้วเกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะไม่คุ้มค่ากับผลเสียที่กระทบต่อสุขภาพ สังคม และสิ่งแวดล้อม การแก้ปัญหาดังกล่าวจะต้องใช้เงินทุนมหาศาล โดยที่อาจจะไม่สามารถทำให้กลับคืนสภาพดั้งเดิมได้
- วิกฤตการขาดแคลนน้ำจะรุนแรงมากขึ้น ประชาชนในหลายพื้นที่และภาคการเกษตรไม่มีน้ำใช้น้ำถูกนำไปใช้ในภาคอุตสาหกรรม แต่ต่อไปการขาดแคลนน้ำมากขึ้นอาจส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมต้องปิดตัวลงเช่นกัน
- ยุทธศาสตร์หลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรเน้นการเกษตรกรรม เพราะเมื่อพิจารณาจากสภาพพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์มีเขา ป่าไม้ ดินน้ำลำธาร ป่าชายเลน จนถึง ชายฝั่งที่สวยงาม เหมาะที่จะทำการเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่ควรนำไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม
- ผลักดันให้เกษตรกรอินทรีย์เป็นยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และขยายผลอย่างกว้างขวาง ลดการใช้สารเคมี
- ผลักดันให้เกิดวิถีชีวิตแบบ เศรษฐกิจพอเพียง
- การเชื่อมร้อย และขยายเครือข่ายความร่วมมือระหว่างพหุภาคี (รัฐ เอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ประชาสังคม สถาบันการศึกษาและสื่อมวลชน) ในการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- การปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยหลักธรรมาภิบาลเพื่อการจัดการน้ำอย่างยั่งยืน โดยให้อำนาจและบทบาทของเครือข่ายภาคประชาชน คณะกรรมการลุ่มน้ำ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานราชการ ร่วมกันในการบริหารจัดการน้ำ และการติดตามประเมินผลในการบริหารจัดการน้ำอย่างเท่าเทียม ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- การสร้างต้นแบบการจัดการน้ำที่ยั่งยืนที่เหมาะสมกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็นรูปธรรม

- การเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และเครือข่ายภาคประชาชนในการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน
- การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงความอยู่ดีมีสุขของประชาชนเป็นสำคัญ
- การพัฒนาระบบการจัดการน้ำอย่างบูรณาการให้เกิดความเชื่อมโยงของการจัดการน้ำ การจัดการพื้นที่ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงทะเล

แนวทางการดำเนินงาน

- การศึกษาในเชิงยุทธศาสตร์ถึงผลกระทบจากการพัฒนาต่างๆ ของภาครัฐ ที่มีผลต่อทรัพยากรน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออก
- การจัดศึกษาฐานและจัดทำข้อมูลปัญหาการขาดแคลนน้ำที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเป็นเอกสารเผยแพร่สู่สาธารณะเพื่อนำไปสู่ความร่วมมือกันของภาคส่วนต่างๆ ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
- การจัดทำแผนที่ทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกจากต้นน้ำถึงปลายน้ำ ระบุแหล่งทรัพยากรน้ำ จุดที่เกิดปัญหา สะท้อนศักยภาพการจัดการน้ำพร้อมข้อมูลต่างๆ เชิงภูมิศาสตร์ (GIS)
- การสร้างพื้นที่สาธารณะหรือเวทีสาธารณะในการระดมความคิดเห็นและปรึกษาหารือในการจัดการน้ำ โดยให้กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ และภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดการจัดการน้ำอย่างสมานฉันท์
- การตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำต่างๆ อย่างเป็นระบบและจัดทำเป็นฐานข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการบริหารจัดการน้ำ และใช้ในการแก้ปัญหาน้ำที่เกิดขึ้น
- ในสถานการณ์ที่เกิดปัญหาอย่างวิกฤต ควรให้ความสำคัญกับการจัดสรรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนก่อนเป็นลำดับแรก
- การสร้าง กฎ ข้อตกลงหรือกติกาในการจัดการน้ำอย่างเป็นธรรม และกำหนดสิทธิการใช้น้ำของภาคส่วนต่างๆ อย่างเท่าเทียม โดยต้องมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น
- การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมให้ลดการใช้น้ำในทุกภาคส่วน
- การพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติมในภาคตะวันออก โดยเน้นให้เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็กหรือระบบแก้มลิง แต่ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่
- การนำเสนอต้นแบบการจัดการน้ำที่ดีในภาคตะวันออก เพื่อนำไปสู่การขยายผลอย่างเป็นรูปธรรม
- การจัดกระบวนการพัฒนาขีดความสามารถของคณะกรรมการลุ่มน้ำ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และเครือข่ายภาคประชาชน ในการวางแผนบริหารจัดการลุ่มน้ำอย่างมีส่วนร่วม
- การผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขับเคลื่อนประเด็นการจัดการสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการน้ำ และการสร้างข้อกำหนดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการน้ำ

- การจัดแบ่งเขตแหล่งน้ำสำหรับการใช้น้ำในส่วนของส่วนต่างๆ แยกจากกัน เป็นแหล่งน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภค การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ และการเกษตร
- การนำเสนอกรณีศึกษาต่างๆ ทำเป็นสก็๊ปข่าวเผยแพร่สู่สาธารณะเป็นระยะ

ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรมภาคตะวันออก

- ยุติการขยายพื้นที่และเพิ่มจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในภาคตะวันออก
- ทบทวนการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาคตะวันออก ในประเด็นข้อดี-ข้อเสีย ผลประโยชน์และกระทบที่เกิด โดยพิจารณาผลที่เกิดขึ้นในมิติต่างๆ อย่างรอบด้าน อาทิ ทางด้านเศรษฐกิจทั้งในระดับชาติและเศรษฐกิจท้องถิ่น ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านสุขภาพ รวมถึงศักยภาพและความเหมาะสมของทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ทะเลและชายฝั่งที่ถูกใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรม
- การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ผ่านมา ให้อยู่ดีมีสุข

แนวทางการดำเนินงาน

- การศึกษาผลกระทบจากการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีต่อสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และระบบสาธารณูปโภค ทั้งในภาพรวม และผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การศึกษาเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกว่ามีศักยภาพในการพัฒนาด้านใดเหมาะสมกับการพัฒนาการเกษตรหรือการพัฒนาอุตสาหกรรมหรือการท่องเที่ยวและบริการ โดยต้องพิจารณาหาทางเลือกในการพัฒนาที่เหมาะสมที่สุด ให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชนในภาคตะวันออก
- การเพิ่มบทบาทขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในการศึกษา ตรวจสอบ ความคุม จัดการ และพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคตะวันออก
- หากจะมีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมในแต่ละพื้นที่ ต้องมีการศึกษาความเหมาะสมของศักยภาพพื้นที่และสภาพทรัพยากรธรรมชาติ ความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น รวมถึงต้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการศึกษาอย่างเหมาะสม
- การนำเสนอกรณีศึกษาต่างๆ ทำเป็นสก็๊ปข่าวเผยแพร่สู่สาธารณะเป็นระยะ

ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

- การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรเครือข่ายภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเล
- การผลักดันและเพิ่มบทบาทให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
- การสร้างกฎ กติกา หรือกฎหมายในการจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ผลักดันให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

แนวทางการดำเนินงาน

- การดำเนินการรักษาคุณภาพน้ำทั้งจากภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและจากชุมชนที่อยู่อาศัยตามแนวชายฝั่งไม่ให้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสัตว์น้ำหรือทรัพยากรอื่น
- การทำโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูและเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบชายฝั่งทะเล โดยให้ประชาชนในพื้นที่ องค์กรอนุรักษ์ องค์กรปกครอง

ยุทธศาสตร์ด้านเกษตรอินทรีย์

- การประกาศยุทธศาสตร์เศรษฐกิจพอเพียงในทุกพื้นที่ของภาคตะวันออก
- การสนับสนุนระบบเกษตรอินทรีย์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในภาคตะวันออก
- การสนับสนุนให้ภาคตะวันออกเป็นอยู่ข้าว อยู่น้ำของประเทศและเป็น ครีวของโลก ทั้งด้านการเกษตรเกษตรอินทรีย์และการผลผลิตจากทะเล
- การเชื่อมร้อยภาคีเครือข่ายเกษตรอินทรีย์ทุกจังหวัดในภาคตะวันออก ให้มีศูนย์ประสานงานเชื่อมวิชาการจากมหาวิทยาลัยสู่การทำงานในพื้นที่

แนวทางดำเนินงาน

- การสนับสนุนการศึกษา วิจัย ด้านเกษตรอินทรีย์ เพื่อพัฒนาระบบการเกษตรอินทรีย์ให้มีข้อมูลหลักฐาน มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการ
- การสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถผลิตปุ๋ยอินทรีย์และน้ำหมักชีวภาพใช้เองได้เพียงพอต่อความต้องการ
- การรณรงค์ให้ลด-เลิก การใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมีในการเกษตร
- การปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรในภาคตะวันออก สนับสนุนการแปรรูปและการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
- การหาแหล่งทุนและงบประมาณจากหน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ และองค์กรเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรอินทรีย์
- การติดตามประเมินผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ บทเรียนการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และนำมาปรับปรุงการทำงานด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น

- นำเสนอกรณีศึกษาค้างๆ ทำเป็นสก็๊ปข่าวเผยแพร่สู่สาธารณะเป็นระยะ

ยุทธศาสตร์เสริมในการสร้างสุขภาวะคนตะวันออก

- การจัดตั้งศูนย์ประสานงานเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาค เป็นฐานข้อมูลของแต่ละพื้นที่ การสนับสนุนทางวิชาการ การวางแผนที่ชัดเจน การประสานพลังทุกระดับ การสื่อสารสาธารณะเพื่อการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย สองทาง ทั้งบนสู่ล่าง และล่างสู่บน
- เสริมสร้างศักยภาพของพหุภาคี ผู้นำชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยการฝึกอบรม เรื่องกระบวนการทัศน์และการทำงานเป็นทีมเครือข่ายทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะภาคตะวันออก
- การสร้างคนรุ่นใหม่ในการทำงานพัฒนาในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง
- การจัดทำรายงานแนวคิด ยุทธศาสตร์ประชาชน และกรณีศึกษาการพัฒนาในภาคตะวันออก
- การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกสู่กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 โดยนำเสนอสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สรุปรายงานโดย

1. ผศ.ดร.สุนันทา โอศิริ	ศูนย์จัดการงานวิจัยระบบสุขภาพภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพา
2. คุณสุทธิธรรม เลขะวิวัฒน์	ผู้ประสานงานเครือข่ายอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก
3. คุณไพเราะ ไตรดิลาพันธ์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา
4. อาจารย์เดช สุขกำเนิด	แผนงานวิจัยและพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ
และระบบการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ
5. คุณนาวิน โสภากุณี	แผนงานวิจัยและพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ
และระบบการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ
6. คุณสมพร เฟ็งคำ	สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ
7. คุณปิยะชนก นุบผาชาติ	ศูนย์จัดการงานวิจัยระบบสุขภาพภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์จัดการงานวิจัยระบบสุขภาพภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพา คณะสาธารณสุขศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา ต.แสนสุข อ.เมือง ชลบุรี 20131 โทรศัพท์ (038) 394700 โทรสาร (038) 394700

E - Mail Address : kaye085@yahoo.com , sosiri@buu.ac.th

โครงการ เครือข่ายสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออก

หลักการและเหตุผล

ภาคตะวันออกเป็นภาคที่ถูกกำหนดเป็นพื้นที่ขยายตัวด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่อย่างรุนแรง ปัญหาการแข่งชิงทรัพยากรธรรมชาติ ได้เกิดขึ้นทุกหัวระแหงในภูมิภาคนี้ นอกจากการแข่งชิงทรัพยากรแล้ว ยังมีการทำลายสิ่งแวดล้อมโดยจะรู้เท่าถึงการหรือไม่ แต่ก็ได้เห็นถึงผลร้ายแห่งการทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำเน่าเสีย อากาศเป็นพิษ การแปรเปลี่ยนของสภาวะอากาศ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบสุขภาพมากมาย มีโรคแปลกๆ ที่ไม่เคยพบเกิดขึ้น มีการปนเปื้อนทั้งใน อาหาร น้ำ และ อากาศ ความเครียดของภาวะเศรษฐกิจและความเร่งรีบของวิถีการดำรงชีวิตสมัยใหม่ ความจริงด้านวัตถุ เงินทอง อำนาจ สังคม ที่เปลี่ยนไปจากเหตุผลดังกล่าวผู้คนที่อาศัยอยู่ในดินแดนภาคตะวันออก จึงได้ก่อเกิดให้มีการรวมตัวพูดคุยกันจากหมู่บ้าน ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด และเชื่อมร้อยกันเป็นภูมิภาค เพื่อสะท้อนถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและอยากเข้ามาร่วมกันคิดแก้ปัญหาที่มีอยู่ต่างๆ ที่มีอยู่จึงควรมีการเชื่อมร้อยภาคีภาคส่วนในเขตของภาคตะวันออก ให้ได้มีการแลกเปลี่ยน สรุปรบทเรียน และเสริมศักยภาพประชาชนให้มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเองอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

5. เพื่อสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มองค์กรภาคประชาชนในภาคตะวันออก
6. เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์
7. สืบค้นหา พัฒนาศักยภาพของชุมชนที่มีอยู่เพื่อการวางแผนยุทธศาสตร์ทำงานร่วมกันระดับภาค
8. เพื่อเป็นพลังในการเสนอแนวคิดของเครือข่ายสิ่งแวดล้อม และเสนอเป็นแนวนโยบายให้กับภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
9. เพื่อพัฒนาจัดเป็นองค์ความรู้เพื่อสื่อต่อสาธารณะชน

เป้าหมายและพื้นที่ดำเนินการ

1. เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออก
2. เครือข่ายอนุกรรมการลุ่มน้ำภาคตะวันออก
3. กลุ่มเครือข่ายเกษตรอินทรีย์ภาคตะวันออก
4. กลุ่มชุมชนเขตอุตสาหกรรม แหลมฉบัง มาบตาพุด บ้านฉาง ฯ
5. หน่วยงาน องค์กรท้องถิ่น และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม ชุมชนบ้านฉาง

วิธีดำเนินการ/กิจกรรม

1. จัดเวทีสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พบปะแลกเปลี่ยนเพื่อการเชื่อมร้อย เรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์วางแผนเชิงยุทธศาสตร์ เรียนรู้เชิงแก้ปัญหาพร้อมกันอย่างบูรณาการ การร่วมคิดระดับพหุภาคี ข้าราชการ การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มาร่วมคิดและร่วมกันทำ โดยใช้รูปแบบเป็นระบบเครือข่าย ร่วมกับภาคประชาชน และหลอมให้เป็นเนื้อเดียวกันในอนาคต เพื่อนำปัญหาที่มีอยู่ไปสู่การแก้ปัญหาเชิงนโยบาย และเกิดการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. การรวบรวมองค์ความรู้ จัดเก็บ ถอดบทเรียน ความเป็นมา วิธีการ ความสำเร็จ ความล้มเหลว ฯลฯ จัดทำทำเนียบศูนย์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทุกแห่ง เผยแพร่ จัดทำสื่อ เอกสารเชิงประวัติศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ เป็นบทเรียน และเพื่อนำไปใช้ในพื้นที่อื่นๆ เป็นการขยายผล
3. จัดทำเวทีสังเคราะห์สรุปบทเรียนเฉพาะประเด็น
 - 3.1 ชุมชนเขตอุตสาหกรรม แหลมฉบัง มาบตาพุด บ้านฉาง ฯ
 - 3.2 เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออกเฉียง
 - 3.3 เครือข่ายอนุกรรมการลุ่มน้ำภาคตะวันออกเฉียง
 - 3.4 เครือข่ายเกษตรอินทรีย์ภาคตะวันออกเฉียง
4. ถอดบทเรียน
 - 4.1 การรวมตัวของเครือข่ายภาคประชาชนกลุ่มต่างๆ
 - 4.2 บทเรียนการขยายเครือข่ายประชาชนในพื้นที่
กรณีศึกษา : กลุ่มเครือข่ายลุ่มน้ำประแสร์
: กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจังหวัดตราด
 - 4.3 บทเรียนการสร้างเขื่อนทดน้ำบางปะกง : ใครรับผิดชอบ
 - 4.4 การจัดการทรัพยากรน้ำ : การขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ขาดการเตรียมการรองรับด้าน
โครงสร้างและฐานทรัพยากร
 - 4.5 ระบบท่อ : เกษตรกรต้องซื้อน้ำใช้ โครงการน้ำร่อง ฉะเชิงเทรา จันทบุรี
 - 4.6 การทำงานเครือข่ายเกษตรอินทรีย์ภาคตะวันออกเฉียง
 - 4.7 การรวมตัวของชุมชนเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
 - 4.8 การขยายเครือข่ายภาคประชาชนแบบบูรณาการในพื้นที่
กรณีศึกษา : ตำบลบางสระแก้ว จังหวัดจันทบุรี
: ตำบลเปรี๊น จังหวัดตราด
5. ประสานกับโครงการเฉพาะพื้นที่ด้านต่างๆ
 - 5.1 กลุ่มมรดกรักษาสีสิ่งแวดล้อมบ้านฉาง จังหวัดระยอง
 - 5.2 เครือข่ายประชาชนเพื่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม จังหวัดปราจีนบุรี

- 5.3 การมีส่วนร่วมพัฒนานโยบาย การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ประเด็นการขาดแคลนน้ำใน
ลุ่มน้ำบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
- 5.4 เครื่องมือองค์กรสิ่งแวดล้อมชายฝั่งชลบุรี

ระยะเวลาดำเนินการ

เมษายน 2548 – สิงหาคม 2548 (5 เดือน)

งบประมาณ

งบประมาณในการจัดเวทีสมัชชาภาคตะวันออก 1 ครั้ง	= 67,500 บาท
งบประมาณในการจัดเวทีสมัชชาเฉพาะประเด็น 4 ครั้ง ๆ ละ 14,700 บาท	= 58,800 บาท
งบประมาณในการจัดประชุมสังเคราะห์รายประเด็น 4 ประเด็น ๆ ละ 6,300 บาท	= 25,200 บาท
ค่าบริหารจัดการโครงการ 10%	= 15,150 บาท
หักภาษี ณ ที่จ่าย	(- 5,000 บาท)
รวมเงินที่ขอรับการสนับสนุนทั้งหมด	171,650 บาท
	(หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นหนึ่งพันหกร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

รายละเอียดค่าใช้จ่าย

การจัดเวทีสมัชชาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออกจำนวน 1 เวที (200 คน)

- ค่าเดินทางผู้เข้าร่วมประชุม 200 บาท x 200 คน	40,000 บาท
- ค่าอาหารผู้เข้าร่วมประชุม 80 บาท x 200 คน	16,000 บาท
- ค่าวิทยากร 3 คน x 500 บาท/วัน	1,500 บาท
- ค่าจัดทำเอกสารวัสดุอุปกรณ์ 50 บาท x 200 คน	10,000 บาท
รวม	67,500 บาท

การจัดเวทีตามประเด็นภาคตะวันออกจำนวน 4 ประเด็น ๆ ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 40 คน

- ค่าเดินทางผู้เข้าร่วมประชุม 200 บาท x 40 คน x 4 เวที	32,000 บาท
- ค่าอาหารผู้เข้าร่วมประชุม 80 บาท x 40 คน x 4 เวที	12,800 บาท
- ค่าวิทยากร 3 คน x 500 บาท/วัน x 4 เวที	6,000 บาท
- ค่าจัดทำเอกสารวัสดุอุปกรณ์ 50 บาท x 40 คน x 4 เวที	8,000 บาท
รวม	58,800 บาท

การจัดประชุมสังเคราะห์รายประเด็น 4 ประเด็น ๆ ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 10 คน

- ค่าเดินทางผู้เข้าร่วมประชุม 200 บาท x 10 คน x 4 เวที	8,000 บาท
- ค่าอาหารผู้เข้าร่วมประชุม 80 บาท x 10 คน x 4 เวที	3,200 บาท
- ค่าวิทยากร 3 คน x 500 บาท/วัน x 4 เวที	6,000 บาท

- ค่าจัดทำเอกสารวัสดุอุปกรณ์ 2000 บาท x 4 เวที	8,000 บาท
รวม	25,200 บาท

การประเมินผล

1. จัดเวทีสัมมนาสุขภาพประชาชนภาคตะวันออก
2. รวบรวมข้อมูล และสังเคราะห์สรุปบทเรียนเฉพาะประเด็น

องค์กรรับผิดชอบหลักและองค์กรภาคี

1. เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออก
2. เครือข่ายอนุกรรมการลุ่มน้ำภาคตะวันออก
3. กลุ่มเครือข่ายเกษตรอินทรีย์ภาคตะวันออก
4. กลุ่มชุมชนเขตอุตสาหกรรม แหลมฉบัง มาบตาพุด บ้านฉาง ฯ
5. หน่วยงาน องค์การท้องถิ่น และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มองค์กรภาคประชาชนในภาคตะวันออก
2. ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์
3. สามารถสืบค้นหา พัฒนาศักยภาพของชุมชนที่มีอยู่เพื่อการวางแผนยุทธศาสตร์ทำงานร่วมกันระดับภาคได้
4. เป็นพลังในการเสนอแนวคิดของเครือข่ายสิ่งแวดล้อม และเสนอเป็นแผนนโยบายให้กับภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้
5. พัฒนาจัดเป็นองค์ความรู้เพื่อสื่อต่อสาธารณะชนต่อไปได้

ข้อมูลผู้เสนอโครงการ

1. ผศ.ดร.สุนันทา โอศิริ ศูนย์จัดการงานวิจัยระบบสุขภาพภาคตะวันออก (ศวรสอ.)
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. นายศุภกิจ นันทะวรการ แผนงาน HPP-HIA สวรส.
3. นายนาวิน โสภากุมิ แผนงาน HPP-HIA สวรส.
4. นายจรรุญ สุขดี คณะอนุกรรมการบริหารจัดการลุ่มน้ำภาคตะวันออก
5. นายศักดิ์ ทองประสิทธิ์ คณะอนุกรรมการบริหารจัดการลุ่มน้ำภาคตะวันออก
6. นายสุทธิธรรม เลขะวิวัฒน์ เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออก
7. นายสงฆ์ แสงวนิล เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งภาคตะวันออก
8. นายน้ำค้าง มั่นศรีจันทร์ กลุ่มรักษ์ชุมชนคนแปดริ้ว
9. ภญ.ดร.สุภาภรณ์ ปิติพร โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร
10. นายสุทธิ อัครมาศย์ โครงการเมืองน่าอยู่ระยอง
11. นายดิษดี กฤษณะบาล เครือข่ายอ.บ้านฉาง จ.ระยอง

12. น.ส.เมตตา ดัชนีกุลรัตน์ เครือข่ายอ.บ้านฉาง จ.ระยอง
13. น.ส.สุมาลี กัณฑ์นคร เครือข่ายอ.บ้านฉาง จ.ระยอง
14. นายวิชัย มุกดาหาญ ศูนย์พัฒนากิจกรรมภาคพลเมืองปราจีนบุรี